

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci

žalobce: **GEOREAL spol. s.r.o.**, IČO 40527514, se sídlem Hálkova 1059/12, 301 00 Plzeň
Zastoupen: JUDr. Jaroslavem Svejkovským, advokátem, se sídlem Kamenická 2378/1, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Finančnímu úřadu pro Plzeňský kraj**, se sídlem Hálkova 14, 305 72 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2018 č. j. 341499/18/2301-61561-402339

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce v žalobě uvedl, že mu byl dne 3. 11. 2014 pod č. j. 1628202/14/2301-05401-400356 doručen platební výměr 1 a platební výměr 2, vydané žalovaným. Žalobce proti platebním výměrům podal odvolání, která byla rozhodnutími Odvolacího finančního ředitelství dne 20. 10. 2015 zamítnuta. Tato rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství napadl žalobce u Krajského soudu v Plzni žalobou, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení. Krajský soud v Plzni o věci rozhodl rozsudkem ze dne 27. 9. 2017 č. j. 30 Af 39/2015-161 tak, že napadená rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení, ve kterém měl správní orgán ustanovit znalce, neboť správní orgány nedisponují technickými znalostmi nutnými pro hodnocení technických aspektů projektu za účelem prokázání přítomnosti ocenitelného prvku novosti a technické nejistoty u projektu výzkumu a vývoje Důlního geografického informačního systému. Žalovaný v dalším řízení ustanovil rozhodnutím ze dne 28. 2. 2018 č. j. 341499/18/2301-61561-402339 znalce v oboru kybernetika s rozsahem oprávnění pro výpočetní techniku Mgr. O. T.
2. Proti uvedenému rozhodnutí o ustanovení znalce podal žalobce ke Krajskému soudu v Plzni dne 3. 5. 2018 žalobu, ve které namítal, že správní orgán ustanovil nesprávně znalce z oboru kybernetika s rozsahem znaleckého oprávnění pro výpočetní techniku

namísto znalce v oboru IT specializace na systémy GIS (geografické informační systémy). Tímto postupem se žalovaný dle názoru žalobce dopustil nezákonného zásahu, neboť jmenovaný znalec není oprávněn hodnotit vytvořený informační systém. Žalobce dále uvedl, že nezákonný zásah stále trvá, jelikož znalec stále aktivně tvoří znalecký posudek, a proto žalobce navrhl, aby soud rozsudkem žalovanému zakázal v porušování jeho práv pokračovat. V další části žaloby pak žalobce navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2018 č. j. 341499/18/2301-61561-402339.

3. Jelikož z podané žaloby nebylo zřejmé, zda se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem, pokynem, nebo donucením správního orgánu ve smyslu ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s.ř.s.“), nebo zda brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2018 č. j. 341499/18/2301-61561-402339 správní žalobou ve smyslu ust. § 65 s.ř.s., vyzval soud žalobce usnesením ze dne 18. 5. 2018 č. j. 30 A 106/2018-9 k odstranění vad žaloby spočívající v její nesrozumitelnosti. V podání ze dne 31. 5. 2018 žalobce uvedl, že svou žalobou zamýšlel zahájit řízení ve smyslu ust. § 65 a násl. s.ř.s., tedy řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.
4. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
5. Dle § 70 písm. c) s.ř.s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
6. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. pak platí, že: „Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.“
7. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým byl v řízení před správním orgánem za účelem posouzení odborných otázek ve věci ustanoven znalec z oboru kybernetika s rozsahem znaleckého oprávnění pro výpočetní techniku. Soud je tohoto názoru, že v případě žalobce je nutné považovat rozhodnutí žalovaného o ustanovení znalce za takový úkon správního orgánu, kterým se pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem ve smyslu ust. § 70 písm. c) s.ř.s. a není tedy samostatně přezkoumatelný ve správním soudnictví dle ust. § 65 a násl. s.ř.s. Za úkony, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem, je přitom třeba považovat úkony správního orgánu, které se přímo nedotýkají hmotných práv účastníka, nemají bezprostřední vliv na rozhodnutí o věci samé, ale slouží spíše k určitému technickému zajištění průběhu řízení. Úkon, na nějž dopadá daná výluka, lze zpravidla napadat až v rámci přezkumu konečného rozhodnutí správního orgánu coby vadu řízení, která

vydání tohoto rozhodnutí předcházela. Žalobce poukazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2017 č. j. 10 Afs 128/2016-68. Podle tohoto rozhodnutí a rovněž dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (např. sp. zn. 7 Afs 56/2010, sp. zn. 9 As 299/2014) je při posuzování otázky, zda je rozhodnutí o ustanovení znalce rozhodnutím, proti kterému lze brojit žalobou podle ust. § 65 s.ř.s., či zda jde o úkon, který je z přezkumu vyloučen dle ust. § 70 písm. c) s.ř.s., nutné se zabývat dopadem rozhodnutí (či jiného úkonu) přímo do subjektivních práv či povinností žalobce, v konkrétním případě pak, zda může být žalobce poškozen na ústavně zaručených právech již v průběhu výkonu znalecké činnosti a nikoliv pouze jeho výsledkem. Soud se možným dopadem rozhodnutí o ustanovení znalce v rozsahu namítaném žalobcem v žalobě a podání ze dne 31. 5. 2018 zabýval a dospěl k závěru, že samotným rozhodnutím o ustanovení znalce nemohlo v posuzovaném případě dojít k zásahu do žalobcových práv, a proto lze rozhodnutí o ustanovení znalce případně přezkoumat až v rámci konečného rozhodnutí, které bude ve věci vydáno.

8. Žalobce zásah do svých subjektivních práv spatřoval ve skutečnosti, že správní orgán ustanovil znalce z oboru kybernetika s rozsahem znaleckého oprávnění pro výpočetní techniku namísto znalce v oboru IT specializace na systémy GIS, přičemž se domníval, že ustanovený znalec pro výpočetní techniku je oprávněn znalecky ohodnotit toliko přístroje určené k provádění výpočtů a nikoli žalobcem vytvořený informační systém. Soud je toho názoru, že pouhým ustanovením znalce nemohlo v případě žalobce být zasaženo do jeho subjektivních práv. Právní sféra žalobce může být případně zasažena až následným znaleckým posudkem, resp. na něj navazujícím meritorním rozhodnutím, jestliže bude posudek sloužit jako jeden z podkladů pro jeho vydání. Žalobce tvrdil, že žalovanému byla rozsudkem zdejšího soudu ze dne 27. 9. 2017 č. j. 30 Af 39/2015 uložena povinnost ustanovit znalce z oboru IT specializace na systémy GIS, avšak tento závazný právní názor žalovaný nenásledoval. Soud k tomu uvádí, že v citovaném rozsudku ze dne 27. 9. 2017 sice správní orgán zavázal svým právním názorem v tom, že je ve věci nezbytné ustanovit znalce, avšak neuvedl konkrétně, v jaké oblasti má být znalec odborníkem. Touto otázkou je povinen se zabývat sám správní orgán, přičemž musí být ustanoven takový znalec, jehož znalecký posudek objasní stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci. Ve stávající fázi řízení soud není oprávněn do výběru soudního znalce ve vztahu k jeho odborné kvalifikaci jakkoli zasahovat. Otázka ustanovení znalce a znaleckého posudku může být, jak již bylo uvedeno výše, předmětem soudního přezkumu pouze v rámci konečného rozhodnutí správního orgánu coby vadu řízení, která vydání tohoto rozhodnutí předcházela.
9. Důvod pro přezkum napadeného rozhodnutí mimo přezkum meritorního rozhodnutí ve věci pak soud nespatřuje ani ve skutečnosti, kterou žalobce uvedl v podání ze dne 31. 5. 2018, totiž, že ustanovený znalec působí jako jednatel a jediný společník ve společnosti trueScan s.r.o., IČO 27400905, jejímž předmětem podnikání je mimo jiné poradenství v oblasti hardware a software. Žalobce v této souvislosti uvedl, je možné pochybovat o podjatosti znalce, jelikož může získané know-how předat konkurenci (spol. trueScan

s.r.o.), čímž může být zasaženo do práv žalobce. Žalobce však uvedené tvrzení nikterak blíže nespecifikoval, ani k prokázání svých tvrzení neoznačil důkazy. Povinnost tvrzení a povinnost důkazní je naplněním projednací zásady, která stanoví, že je zásadně věcí účastníků řízení tvrdit skutečnosti a označit důkazy k prokázání svých skutkových tvrzení. Tyto své povinnosti žalobce nesplnil a možný zásah do svých práv neprokázal. Na základě uvedeného pak nezbyvá soudu než opětovně konstatovat, že samotným rozhodnutím žalovaného o ustanovení znalce nemohlo dojít k přímému zásahu do žalobcových subjektivních práv ve smyslu shora citovaných rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, a proto není možné toto rozhodnutí samostatně soudně přezkoumat.

10. Soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí o ustanovení znalce je vyloučeno ze soudního přezkumu v důsledku ustanovení § 70 písm. c) s.ř.s.
11. Vzhledem k tomu, že soud ze shora uvedených důvodů shledává, že žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím, které je dle § 70 písm. c) s.ř.s. ze soudního přezkumu vyloučeno, byl soud nucen konstatovat, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného je podle § 68 písm. e) s.ř.s. nepřijatelná, a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl (výrok I).
12. Krajský soud rovněž dodává, že žalobce brojil svou žalobou dle ust. § 65 a násl. s.ř.s. proti rozhodnutí o ustanovení znalce, vůči kterému lze dle § 261 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, podat stížnost jakožto řádný opravný prostředek. Ze žaloby a napadeného rozhodnutí však vyplývá, že tento opravný prostředek žalobce nevyužil. Dle ust. § 68 odst. 1 s.ř.s. přitom platí, že: *„Žaloba je nepřijatelná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.“* Na základě uvedeného je pak nutno konstatovat, že v daném případě existuje vedle důvodu pro odmítnutí žaloby uvedeného v ust. § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s ust. § 70 písm. c) s.ř.s. rovněž důvod dle ust. § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s ust. § 68 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky, které zákon připouští.
13. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., dle kterého žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 28. 6. 2018

JUDr. Václav Roučka v.r.
předseda senátu